

VOORBEREIDING

Tja, na 4 jaar moest het er toch weer van komen: een uitje van de club. Dat klinkt erg, maar dat is het niet, interessante: heel leuk zelfs.

Het begon allemaal met het uitzoeken van een geschikt onderkomen. We wilden niet naar het Sauerland terug maar ergens in Zuid-Limbabwe verblijven. Daar is het ook erg mooi, zo weten wij uit ervaring.

Dus moet je op onderzoek uit en gaan kijken in Limburg.

Wolly en ik zei de gek, vertrokken dus op een doordeweekse woensdag in november richting het Zuiden.

Allereerst maar eens Epen proberen of ze daar ons onderdak willen verschaffen. Nee dus, als we bij elkaar wilden zitten kan dat maar tot uiterlijk 12 uur en dan maar de kroeg in of zoiets. Nou, dan kent mevrouw ons niet, dus daar trapten we niet in. Door naar het volgende adres: St. Gillishof in Bocholtz. Nou, perfect dus voor ons! We hebben alle ruimten gezien, maar er bleek maar één ruimte geschikt en passend in ons budget, één nadeel: de

trappen. Maar ach, je moet wat kiezen, toch? Verder moet er ook wat vertier, eettentjes, etc. worden gevonden, maar dat doen we de volgende dag.

We sluiten de dag af in een restaurantje in Simpelveld. Het eten smaakt daar zeer goed en is betaalbaar, dus spreken we gelijk af voor het weekend. Op de vraag of we moeten reserveren

3^e Club Twaalf De Meern UITje Bocholtz 2005

wordt ontkennend geantwoord; ze zijn op zaterdag altijd open ivm een korenavond. We kunnen dus gewoon binnen lopen...

Zelf hebben wij geslapen in Hotel Brull in Mechelen, een perfecte basis om vanuit te werken.

De volgende dag, na een zeer

uitgebreid ontbijt met alles d'r op en d'r aan, gaan we verder met het zoeken naar ontspanning en vertier. Na een dagje heen-en-weer rijden in het Limburgse hadden we alles op papier en konden we terug richting het Wehlse. Dan begint het uitwerken van alles wat op papier staat, het zoeken van internetsites, openingstijden checken en kijken of alles wel open is in februari. Tenslotte: de uitnodigingen versturen: leuk en interessant, etc. (bla-bla, ieder een gaat toch wel mee...)

EN DAN

Vrijdag 18 februari 2005

is het dan zover: we vertrekken richting het zuiden met de hele ploeg.

Drie auto's vanuit de Meern met de chauffeurs Ad (gelukkig kunnen Mary en Ad met ons mee!), Niek en Hans aan het stuur en eentje vanuit Wehl, we ontmoeten elkaar in de Alberts Corner in Nederweert. Daar gaat het dus al bijna fout want de Meernse ploeg denkt dat ze

Nederweert in moeten, gelukkig heeft Riet op dat moment contact met Willem en weet ze dat de ploeg verder moet op de snelweg.

We treffen elkaar even later op de parkeerplaats dan toch en kan, onder het genot van een bakkie met wat dur bij, het laatste stuk van de route verteld worden. We rijden nu rechtstreeks naar Maastricht en gaan daar kijken hoe mooi het Vrijthof opgeknapt is. Nadat we de auto's veilig opgeborgen hebben in een ondergrondse parkeergarage, lopen we de stad in.

De reisleader legt uit wat er allemaal gedaan kan worden, maar de groep besluit om met elkaar een wandelingetje te doen door Maastricht. Ria heeft direct verkering met de mooie beelden op het plein maar we besluiten om toch maar verder te gaan (gelukkig hebben we er een foto van dat ze met "haar vriend" innig omarmd staat...).

straat terecht en moet er maakt van alle (manlijke) Daarna rijden we naar de leiding van een VVV-gids mergelgrotten te krijgen. We bekijken hoe ING van maakt heeft daar...(wat, is Tom is er apetrots op, wat helemaal duidelijk is... Hij er trots op is wat die man alle-Limbwabsel)

Uiteindelijk komen we in de Eikel-natuurlijk een foto worden gezakken die aanwezig zijn... grotten Noord om daar onder een rondleiding in de

Schaik heel ingenieus wat ge-niet helemaal duidelijk, maar óns dus vervolgens weer niet zegt dat het toch familie is en hij maal betekend heeft daarin het

Daarna vertrekken we richting Wittem en doen ons tegoed (alsof we al dagen niks te eten en te drinken hebben gehad...) aan allemaal gezonde (?) etens- en drankwaren.(erwtensoep, warme choco met slagroom natuurlijk (we zijn

maar één keer uit nietwaar) uitsmijter ham-kaas= delen door 2, broodje ver-
keerd, broodje croquet delen met zijn 2-en, rokers naar een andere hoek van
de tent, etc.)

Het is duidelijk: de stemming zit er dan al helemaal in.

Via een sluiproute proberen we in Bocholtz te komen en dat lukt (hoe is het
mogelijk, hè?) nog ook. Onderweg stoppen we even voor een mooi uitzicht (ook
wel panorama genoemd) en gaan dan weer verder. Aangekomen bij de Gillis-
hof kijkt iedereen de ogen uit: koeien (Lipperzaner? Annie?) in een half open
stal en ze kijken naar ons alsof ze nog nooit mensen hebben gezien. Koeien!
En ze stinken nog ook! Annie krijgt er geen genoeg van en schiet een heel rol-
letje vol als aandenken voor later.

We maken even kennis met de familie en dan begint het gezeul met alle goed-
bedoelde rommel naar de twee appartementen. Er wordt democratisch beslo-

ten dat de rokers voortaan
maar naar buiten moeten (leuk
hè? Ga je een weekendje met
vrienden uit en dan doen ze zo,
nou dat belooft nog wat...)

De slaapplekken worden eerlijk
met een strootje verdeeld en iede-
reem is tevreden met het
slaapplekje (zal ook wel moeten,
want het is niet anders) en je
mag nou eenmaal niet bij de

vrouw van een ander slapen, daar zijn andere weekenden voor....dus...

Dan is het galakleding aantrekken geblazen want we gaan naar het restau-
rant (café Bocholtz) lopen om te eten. Dat duurt een stief kwartiertje en iede-
reem is blij met wat lichaamsbeweging (trappen naar beneden, heerlijk).

Aangekomen bij café Bocholtz heeft iedereen wel dorst en nog geen 10 minu-
ten na aankomst staat het voorgerecht op tafel: soep! In de bijkamer wordt
volop gegeten en daarna gekletst en gelachen.

Na een minuut of vijf staat het hoofdgerecht op tafel. Dan zit iedereen te
smikkelen en te smullen, eindelijk stilte...tjonge, dat rust zo aangenaam welda-
dig kan zijn! Dan komt het toetje op tafel: Griesmeelpudding, dat lust niet iede-
reem maar Willem is een dankbare afne-
mer. We lopen weer terug en zijn een
beetje melig aan het worden. De trappen
op (trappen naar boven, verschrikkelijk)
blijken moeilijker te gaan (drank?) maar
we komen weer terug in het Gillishof.
Daar wordt koffie gezet en wordt gepoogd
de krant te lezen. Het optreden van Tom
en Ad gaat om redenen niet door, dus ver-
maken we onszelf met allerlei spelletjes en
natuurlijk slap geoh.. Ruim na twaalfen
gaat iedereen te bedde.

Zaterdag 19 februari:

Om 9 uur staat het ontbijt op tafel en iedereen zit zowaar geschoren, gedeood en gewassen (das wel lekker hoor, dat iedereen weer zo fris is, want het wordt een lange dag en we zitten nog wel eens boven op elkaars lip...) aan tafel.

Er zijn verse warme broodjes gehaald bij de bakker (was al besteld) en we kunnen er tegenaan. De planning van de dag wordt doorgenomen en iedereen is benieuwd wat de dag ons brengen zal. Iedereen maakt ook nog even een lunchpakketje (want je weet tenslotte maar nooit hoe laat je weer wat te eten krijgt met zo'n reislijder...).

Natuurlijk moet de vaat gedaan worden want we houden niet van zoi. Als dat alles gebeurd is vertrekken we naar...Tja, dat liep dus uit effe de klauw want we hebben (een prachtige, bloedstollende, adembenevende toeristische route voor nop gekregen door half) Aken gezien (mooie stad hoor, daar niet van, maar het was niet de bedoeling...)

Uiteindelijk komen we dan toch

in Vaals aan en bij het naar boven rijden voor het 3-landenpunt begint het te...sneeuwen!

Dan krijg je een Deja Vu, want bij het naar boven rijden in het Sauerland werd het ook alsmear witter.

De prachtige maaqdelijke witte sneeuw daagt een aantal uit om de befaamde sneeuwballenoorlog te beginnen en weldra vliegen de ballen je om de oren en

raakt plekken die beter niet geraakt kunnen worden. Afijn, na een stief kwartierke gaan we dan toch maar richting doolhof en wat blijkt: vanwege de winterse omstandigheden benne ze gesloten! Komen we daarvoor helemaal uit het westen en oosten? Zijn ze helemaal van de pot gerukt!

Van arren moede gaan we dan maar wandelen, degene die daar geen zin of puf in hebben mogen in de kroeg wachten tot we terug zijn.

Dat terug komen duurt niet zo heel erg lang want het is daarboven toch wel erg koud. We hebben zin in een warme bak: koffie/thee of chocomel met wat

dur bij natuurlijk, dat spreekt voor zich...

Als we een halve dag later (!) dan eindelijk weer naar de auto's gaan moet er nog even gebald worden.

Via, via belanden we dan bij het mili-

taire kerkhof van Margraten.

Niek laat via de telefoon van Riet weten dat hij daar graag wil kijken. Willem was met een slinkse omweg er omheen gegaan, maar Niek trapt daar dus niet in...maar het moet gezegd: het is heel indrukwekkend, haast beklemmend om daar rond te lopen. Allemaal mannen die in het Limburgse van de 2e wereld oorlog, gevochten hebben voor onze vrijheid worden daar herdacht. En er liggen er een heleboel...

Verder gaat

onze tocht door Limburg tot we ons doel weer bereikt hebben: de Gillishof.

Iedereen gaat zich optutten voor het diner in Simpelveld. En wat blijkt als we daar komen: men heeft ons niet verwacht en er is dus: te weinig personeel en te weinig te eten!

Wat een service! Hadden we nou toch maar gereserveerd...

Maar: we verbouwen eigenhandig de kroeg en hebben een lange tafel en het wordt toch nog gezellig! Ans heeft alweer sjans met een

mannelijke van tachtig. Wat is dat toch met jou Ans? Val je soms op dat soort types?

We gaan weer naar de Gillishof en bereiden ons mentaal, spijgisch en a-sosjaal voor op het spel wat Annie en Ans voor ons in petto hebben!

Nou, dat wordt dus lachen! We beginnen met een soort van mens-erger-je-niet-ganzen-bord-achtig spel in een slaapkamer. En voordat iedereen daar uit is!

De opdrachten die we krijgen zijn niet mis maar er worden top-prestaties geleverd door iedereen. Ook de vaatwasserij (leuke opdracht, hè Ad) tot aan koekhappen verloopt prima. De puzzels en rebussen en raadsels worden eendrachtig opgelost en aan het einde van de kolderieke avond worden de prachtige prijzen uitgedeeld.

Net als in Sauerland is ook deze

zaterdagavond onvergetelijk geworden!

Moe en voldaan zoeken we uiteindelijk onze nestjes op, de mannen moeten natuurlijk weer naplakken, maar ja, dat schijnt zo te moeten zijn....

Zondag 20 februari

Het ontbijt staat weer voor ons klaar dankzij de dames die vroeg naar bed zijn gegaan.

Willem verteld aan tafel wat de plannen zijn:

- Riet en Niek gaan eerder naar de Meern terug,
- Valkenburg vervalt (bijna alles is dicht daar..) dus:

daarom gaan we naar Thorn het witte stadje. Na een klein uurtje en heel wat pakkes verder is iedereen dan zo ver om te vertrekken.

We rijden naar Thorn en komen daar, nadat we natuurlijk nog een bakkie met wat dur bij hebben genomen, tot de ontdekking dat Thorn meer beloofd dan het waar kan maken, oftewel: het is gewoon een grote sof!

Met een illusie armer en een ervaring rijker gaan we dan richting huis en

splitsen zich hier de wegen van oost en west.

West besluit in Vianen nog even wat te nuttigen alvorens men naar huis vertrekt.

Oost maakt de (financiële) balans op en constateert (mede wegens het gesloten doolhof)

dat er nog wat aan de bekende strijkstok is blijven hangen, oftewel: we kunnen het volgende weekend met een positief saldo beginnen!

De hongerige magen van West worden bij het van der Valk concern gevuld, Riet en Niek zitten de buikjes rond te maken op een feestje en Oost eet de restjes van vorige week op, onder het motto: verschil moet er zijn...

En dan zit het weekend er echt op. We kijken al weer uit naar 2007 voor ons uitje...Maar waar gaan we heen?

Tje, dat blijft deze keer een best bewaard geheim, dat zullen jullie nog ervaren!

